

ELBARİZ MƏMMƏDLİ - 60

Elbariz Məmmədlinin 60 yaşı tamam olur - yubileyi münasibətlə ürəkdən təbrik edir, ona həyatda həmişə sevincli günlər arzulayırıq!

■ Elbariz MƏMMƏDLİ

QATARLAR ŞÜTÜYÜR GECƏ YARISI

Qatarlar şütyür gecə yarısı,
Ümidlər yol gedir, gözü mürəğülü.
Uzaq vağzellarda yol gözləyən var,
Ürəyi qanadlı, üzü mürəğülü.

Pozulur gecənin tənha sükütu,
Qatarlar qılınc tək kəşir zülməti.
Ağaclar elə bil canlı adamdır,
Yollar kənarında - başında çətir.

Şütyür qatarlar - üzü səhərə,
Bir azdan qızaran üfüq yanacaq.
Uzaq vağzellarda heykəl adamlar,
Bir şirin görüşə qanadlanacaq.

Sonuncu sərnişin enəcək harda?
Görəsən, səfəri nə ünvanlıdır?
Mənzilə çatmağa elə tələsir,
Elə bil qatar da həyəcanlıdır.

Kimin duygusudur gözü yol çekən?
Kimdi yuxusunda qatarlar görən?
Ümidlər küləklə uçsa mənzilə,
Qatarlardan tezmi çatarlar, görən?

Göz yuxuya həsrət, ürək dinciliyə,
Yollar da uzanır, bitirmək olmur.
Duyuğuda mənzilə yetən istəyi,
Hələ ki, qatarla yetirmək olmur.

Öldürür özünü çöldə küləklər,
Bağlı pəncərələr sıpər kimidi.
Gecənin içində sıyrılan qatar.
Zülmətdə işiqdan çəpər kimidi.

Elə hökmüldür bu saat, bu an,
Qatarlar həsrəti yenəsi kimi.

Geyib ayağına naxış yolları,
Elə bil mirvari dənəsi kimi.

Qatarlar şütyür gecə yarısı,
Ümidlər yol gedir, gözü mürəğülü.
Uzaq vağzellarda yol gözləyən var,
Ürəyi qanadlı, üzü mürəğülü.

AĞRI

Aman Tanım, biz nəyinə uymuşuq,
Ömrümüzü uralayan səhərin.
Dərdimizə əlac olmaq yerinə,
Dərdimizi sıralayan səhərin.

Duyuları hər addimdə can yaxır,
Yaşantisı elə bil ki, hüzndü,
Hər səhəri əzab yüksək qatardı,
Hər axşamı fikirlərdən üzüntü.

Ruh ovudan havası da yoxdu, yox,
Adamların baxışları buz kimi.
Ümidləri küleklerlə tozlanan,
Arzuları, alqışları buz kimi.

Gündoğandan günbatana qaynayıq,
Çiyini yüksək, könlü dolu, əli boş.
Vaxt əridir küçələrin tinində,
Çörək uman nökəri boş, qulu boş.

Gecə-gündüz işıqları bərq vuran,
Sarayları neçə kəndi boşaldıb.
Yağı gəlib sinirləre direnib,
Yağı gəlib bərə-bəndi boşaldıb.

Torpaq haqqı, Vətən haqqı xatirə,
Hamı rahat yaşamağa sevdalı.
Bu mədəni cəhənnəmin içində,
Hamı həyat yaşamağa sevdalı.

Zaman gedir, vədə ötür, vaxt ötür.
Ümidi boş her açılan səhərin.
Əbəs yerə asılmışqan canından,
Canımızı uralayan səhərin.

PAYIZ SƏNİ XATIRLADIR, ƏZİZİM

Ümidimin yenə günü qaralıb,
Günlərimin dar macalı daralıb,
Duyularım yarpaqtək saralıb,
Payız səni xatırladır, əzizim.

Gecələrin hönkürtü var içində,
Ömrüm-günüm uralanır, “biçində”,
Durnaların həsrət dolu köçündən,
Payız səni xatırladır, əzizim.

Yay ötməmiş dağ başında duman var,
Çiçəyindən hələ neçə uman var,
Aramızda bir saralmış zaman var,
Payız səni xatırladır, əzizim.

Buludların tər içində atları,
Gör, nə vaxtsız “dingildədir” otları,
Ürəyimdə xatirədən qatları,
Payız səni xatırladır, əzizim.

Çiçəklərin olum-ölüm qorxusu,
Gözlərində daşa dönüb yuxusu,
Nəfəsində ayrılığın qoxusu,
Payız səni xatırladır, əzizim.

Çıxammıram həsrətinin əlindən,
Düşəmmirəm dərd dağının belindən,
Ləçəkləri səpələnən gülündən,
Payız səni xatırladır, əzizim.

Sevda üçün keçdim ömrün başından,
Duz yaladım yanğınimın yaşından,
Çaylaqların tənha qalan daşından,
Payız səni xatırladır, əzizim.
Payız məni xatırladır, əzizim.

ÖMRÜ

Bu da bir sevda ömrü,
Yaz ömrüydü, yaşadıq.
Bütün dərd-ələmliyə,
Düz ömürdü, yaşadıq.

Umduq, güvəndik sözə,
Döndü dilimiz közə.

Sətirlərlə üz-üzə,
Söz ömrünü yaşadıq.

Gördük qanadlı, ömrü,
Duyğusu atlı ömrü.
Məhəbbət adlı ömrün,
Öz ömrünü yaşadıq.

PAYIZ

Tez gəlibdi bu payız,
Niyə tələsib, görən?
Ağaclar yoluq-yoluq,
Yarpaqlar pərən-pərən.

Buludlar yarışmadı,
Küləklər cıdrıddadı.
Çiçək var doğulmayıb,
Çiçək var ciğirdadı.

Çəkib göyü köksüne,
Meşələr qurub kimi.
Günəş elə sozalıb,
Göydə don vurub kimi.

Tez gəlibdi bu payız,
Tutub göyü dağ kimi.
İçim yaz havalıdır,
Bir yaşıl yarpaq kimi.

DURNA KÖCÜNDƏ

Asılmışam havadan,
Üzüm durna köcündə.
Ürəyim səndə qalıb,
Gözüm durna köcündə.

Harayı can yandırır,
Canımı usandırır,
Həsrətini andırır,
Düzüm durna köcündə.

Havası qəm üstədi,
Nə ağırlı bəstədi,
Çıxıb getmək istedim,
Özüm durna köcündə.

Nə səs oldu, nə haray,
Ötenləri özün say,
Getdi xoş günlər, vay-vay,
Bizim durna köcündə.